

אחריו סיום התפילה ישמשו בלו נשך אלה למכשו
התקפה גזעית". מוניה וביה שכחה הוועדה מה שאמרה
שאורת אחרות קודם, כי היא מקבלת את נורסתו של
מיוז סונדרס, והוא הלא בא להזמין את המופת עלי
הנורסן. ג'ון וויליאם ג'ונסון מודגש.

כל-כך מלה אשר בידו אָנָשִׁים הַנוּחֲרִים לְתַפְּלִיחָה . אָוֹלֶם כִּי חַד-הצְדִידָה הוּא שְׁבָנִיתָה הַמְּאָזְדוּת — מה הוא לעומת עמדת הוועדה בשאלות הַסּוֹדוּת שְׁלֵמָה המציגות הַפּוֹלוּטִית וְחַכְלִילִית בָּאָרֶץ . לְאמֹר , כִּי עַמְּרָה זו הִיא פְּרוֹ-עֲרֵבִית וְאַנְטִירִיחְזִוִּית — לֹא יְהִי בָּזָה עֲדֵין כִּדְיֻן לְהַסְּבִּיר אֶת קָוָן הַהְגִּינָּן הַמְּיוֹחָד בְּמִינְוֹ שְׁנַקְתָּה הוועדה בְּנִיתָה шְׁאָלוֹת הַלְּלָגָג . נוֹסֶחֶת סְמִכּוֹתָה הַחֲצֹרוֹת וְרִשְׁמִוֹת שְׁבָאוֹ לְאַחֲרֵיו גַּוְרוֹ עַל הוועדה מְלֻנָּנוּ בְּיְמֹקָתָה של המנדט . לְכֹאָרֶת , לֹא יְכֹל הַיִהְיָה לְהַיִת פִּרוּש נָמֵן אחר להגבלה זו מַאֲשֶׁר לְהַצִּיב עַל גַּבְיוֹ הַמְּנֶדֶט וְלִנְהַלֵּט הַחֲסִירָה עַל יְסוּדָה , מִבְּלִי לְחַטֵּט בַּתוֹךְ הַבְּסִיסָה זו . אָוֹלֶם הַהְגִּינָּן הַפּוֹלוּטִי של הוועדה תַּחֲלִיט אַחֲרָת . הִיא סְרָה לְגַמְּרָה . מְהַמְּנֶה תַּזְעִיר וְעַד ? בְּכֹךְ נְטָלָה לה את האופש לחתור תחת אשיותו . מ . ש .

ה תפוזות

עידת הכהלות ביזון

בסוף אפריל נתקיימה בסלונסקי עירת הפלות יהודיות בוין. שבת השתתפו 50 ציר. הוועקה החלויטה על יסוד מועצה לאומי יהודית ולשכה לענייני הגירה בארץ הפלנקיים.

בפתחם לסייעו הלקוחות

הממשלת הלאומית הקצינה מילוין זמאטים אל-רובל לשפט פירום של חמישים אלה קומטרם יהודים בכתי חרושן ובבחורות תעשייה שונות בסמס"ר.

על "יסאפא" עברה הכהן

ליכוד לועדה ליותר אף כפוזו של ייד, כשההענין נוגע
כבוד השלטן. הטענה הציונית, 'פסקן' לנו ה'ה'ח',
מעליימה לגמרי עין ממטרת הבולטים 'галלה'. לא
יתה כאן כל כוונה, וב עצמי לא זה היה הזמן והמקום'
— אמר חברון זמור哉! — "לחיזוק משפט
זה לקבוע אשמה". פירוש הדירים, כי גם אילו היו
בולדינים מלאים סירופים מהנה וממנה — אסור היה
ובוא עליהם בטענה, באשר הייתה להם "מטרה" אחרית
גמרי. פסקידין של וגוי אשר הוציא בעיניהם עצמות,

הפרקים הדינים באחריותם של מנהיגי העربים
רוצחים באאותה הרוח. כמו בסעיפים אחרים כך גם
אלאן מופיעה לפנינו הועחה לא כמושך של חקירה, אלא
בבית דין. היא מעינית רק בהאשומות שהובאו לפניה —
אולם בעצמה אינה טורחת לחשש ולחקור אחרי הס-
נות. זהה הזכות הוכח; כזה וכזה לא נכון — בנסיבות
זו מצמצמות מסוימות. הוכח, שהיתה הסתת. לא
הוכח שהמופת או הועחה פ' הערבי אחרים אלה. והוועדה
הוועדה לא עבדה אושׂוֹן, ואושׂוֹר, ובויהן יערנו או

סבירה, בראה, שיש מישׁו באָרֶם — יְהוָה, עַבְדִי אָפָקֵיד בריטי — המפטיג לקבָל ברכינוֹת את הגיזטה, שאנוּה אשר גסדה וחתנהלה ע"י המופת שלתה מי' גושלים טְלִנְרָמָה של שיסוי לערי א"י מבלי שהומופת הָחָא אֲחָרָאי לְכָךְ, רק משום שָׂאֵישׁ אחר נמצא חתום עליות; או שיש פישׁוֹ אשר יתיחם ברכינוֹת להבחנה חדשה שטבוחינה העורדה בין מעשיהם של חָבָרִי הוועה"ט הערבי בתוֹר פרטימָן ובין עמדת הוועה"פ בתוֹר מוסד — שהרוֹ גָּלִי זַיְדָעַ לְכָל, כי ה"מוסד" אַינוֹ אֶלָּא כנופיה של פרטימָן, שאון עליהם כל אחריות פונסティוטזוניות בלתי מישׁוֹ. כדי לפרט את הפעם המכינית העורדה תיאוריה מחוכמת, המתבססת על מציאותו, המדרומה של אנפְּ קִיצוּנוֹן בתרבות העברית תלואמית — חג' אַמְּמִין אל חָסִינִי מסמָל, בראה, את חמוץ המתוֹן מהמהגָן — אשר הוא, אותו אנפְּ קִיצוּנוֹן, מתוך התמָר-

עם כריאת הוו"ח של ועדת הקולירה

1

את פדרי הניתאה של הדו"ה — להבדיל מפרקוי
התיאור שבו — יש לכך, עפ"ז מהותם. ורוחם הכה-
ללית, לשתי פדריות. כל עוד ממשלה א"ו ומנהני
הערבים יושבם על ספסל הנאים לפני התביעה
היהודית — הדו"ה כולם סניינוריה. אך מתחבר הנגן,
ואש הרעשה מפנה כלפי מערכת המפעלים הציוניים.
— מיד מצטרפים חברי הוועדה למסטרגום.
הבשرون שנלויים חברי הוועדה בהמצאת תירוצים
והצדקות לכל מעשה; וכן אפקט-מעשה של השלטונות
— יתר על כן, בהזרמת התנהנותם על נס, כאילו היהთ
וז תמיד פיסנת התבוננה האדמיניסטרטיבית. — ודאו
שעליה עלי פיביזיו המזוקיין'ס ביזטור של מר לוק או של
מר פרידן. כדיiat הבהיר הזה מעוזרת בדיקת התמיה,
אם יכליה אייז אדמיניסטרציה שביעולם לאצת מכור
החקירה בה נפייה מכל נחת וכח שלמה מכל. פנים,
כאשר יצאה ממשלה א"י. לאחר הנחשול היום של
שביבתידם ודרם אשר העז את הארץ המופקדת

בולדת. לשיטתה של הועדה עצמה, בשותפות מקומ איננו מחייב לזכיאו הונכאות בשפטו — יצינו לנו כאן רק אחדים מהמשלים החותכים ביותר.

הממשלה נאשנה, כי לא שעתה, לשימושות שבישרו את בוא האסון ב-28 באוגוסט. כא תדו"ת, ובחרה יתו לכת מהגנת ד"ר לוס עצמן, פופס שאננות, כי לא היה בשימושות אלו שום דבר מיוחד במינו, באשר „רבר ידוע הוא, שיום השבתון המושלמי, בהיותו יום אשר בתנאים כתיקונים מתאפסים בו הפלחים בירושלים במשמעותם, הריבוי מעד תמיד לפארענות זו, אשר השם מושת ניכאו לה“. קשה לתאר מסקנה יותר אבסורדי רית מנסין זה למدرس את השמאות והמחירות שרווחו באותו השבוע, כאשר לא היה בהן שום דבר שלא כראינו. פורא שאינו וכי בעניין מוכרת, נמיון, להסיק, זו ממש גזע גזע, שהבדוקה שטרם נתקבלה עתה.

2 לאשיטתה של הוצאה עצמה, כשהחומר מסום אינו
מניח להbia דוגמאות בשפטו — יוצינו כאן רק אחדים
מהמשלים החותכים ביוון.

הטמלה נאשמה, כי לא שעתה לשם שמות שבישר את בוא האסון ב-28 באבנוט. בא הדו"ח, ובחריחתו לכת מהגנת מך לוק עצמן, פוסק שאנונות, כי לא היה בשמות אלו לאום דבר מיוחד במינו, באשר "דבר יוזע הוז, שיום השבתון המושלמי, בחיוות יום אשר בתנאים כתינוגם מתאימים בו המלחים. בירושלים במסקנה-רב, חזרו מועד תמיד לפארענות זו, אשר השם מועות ניבאו לה". קשה לתאר מסקנה יותר אבסטר-דית מנסיון זה לסכם את השמאשת המחרידות שרווחו באותו השבעו, כאלו לא היה בהן שום דבר שלא כרך ניל. קורא שאיןו בסיס בעניין מוכרת, כמוובן, להסיק, כי מנהג הוז בירדי העربים העובדים אצל אכרים יהודים לדעלם בכל יום ד' — כמו שנעלומו, לפיו הדו"ה, הפעלים העربים) בפתח-תפהה — מתוך חשש לפורענות יום ו', ולכן לא היה מהתהנחות זו בירדי לעורר כל דאגה מיוحدת. אולם מעוניין, כי הדו"ה עצמו מודה שהיו סימנים יותר ממשיים לשואת המתרגשת לבאה מאשר שםועות גירדא. "מנהלי תערובת סבבו בארץ", נאמר במקצת, אחר. ככלום לא הייתה חובת השלטונות להתערב? מסקנה זו אינה מתרידה את "חבירי הוועדה", שכן את עצם העובדה הם הוכירו. אך כדי לשחרר את המנהיגים העربים מכל אחריות לפיעולות של מסיטים נעלמים אלה. דותמת היה, שבין אם נעשתה ההסתה מטעם "הואה" ערבי ובין אם סוכנים פרטיאים עסכו בה, אין זה משנה אף בלשונו לנבי אחריות הממשלה. אולם המוצא שמצאה לה הוועדה מן היוצר הזה פשוט הוא בתקינות השפטאות. בפרק העוסק באחריות השלטון אין פועל הסחה זו נזכרת כלל.

משל אחר — שאלת השימוש בנשך איש לרכוב הפרעות. המשטרה ירצה בפורעים ביינו ובশם — וע"י כך הצילה את המצב; הוא נמנעה. מליות ברחוב יפו שכירושלים — והתוכאות היו איזומות. דומה, שהיה זה דבר אנושי מאר, אם בנסיבות שונות נילו הקצינים האחראים, תחת עשת זמירות, דרגות שוניות של כוח. משפט ותסיפות הchallenge. אולי משלך ראשון הוא בידי הוועדה, כי חמשלה. איןנה עשויה לחטא. בין שכך, הרוחני עצאת להוכיה, בבטחון. גמור, כי נכוון-זוכר היה לירוחות ודוקא במקום שיורו בו, כאשר שנכין וצדוק היה לא לירוחות במקום שלא ידו בו. מאר-גומנטציה כזו מוכרכה להשאר בלבד הקורא חרותם, כי אילו אירע ממש מהיפך מה שאירע, לא הייתה יד הוועדה. סקרה מלהוכיה גם אז, כי כל מה שעשה השם-לטם — לאטב עשה.

למרום המדרגה מניע בשרון הסניגוריה בשאלות
הבולטניות ומהולמים אשן פירסמה המשלה בימי
הפרעות, בשעה שכל העתונאות דיתחה סגורה. התפקיד
זרון על יהודים נקראו אז "חטנשיות" ומעשי זועם
מושטשו לבני היבר. מר לום עצמן הודה בכמה בטויום
בALTHי מוצלחים" ו"מעטם דמות" בהודעות אלו. אולם

יום חמישי

(הנוסף מפלגתו ג. ס. בספטמבר 1920)